

Förbundsstaben
Marie Caldenby, *Förbundsjurist*

Datum
2018-10-31

Diarienummer
0304/18-018

Er beteckning
Ju2018/03485/L4

En effektivare kommunal räddningstjänst - SOU 2018:54

Sammanfattning

Räddningstjänstförbundet Storgöteborg, nedan kallad RSG, vill huvudsakligen framföra följande kommentarer. Fördjupande resonemang återfinns efter inledningen.

- RSG välkomnar utredningen och tycker att det är viktigt och nödvändigt att de flesta förändringar som utredningen föreslår verkligen genomförs. Med detta utgångsläge har RSG noggrant gått igenom utredningen och lämnat kommentarer och påpekanden i de flesta avsnitten. Det ska inte uppfattas som att RSG i grunden är negativa till utredningens förslag, utan vi är tvärtom i grunden positiva.
- RSG anser att en brist i utredningen är avsaknaden av en översyn av kommunens uppdrag avseende rengöring (sotning) och brandskydds kontroll.
- RSG motsätter sig att utredningen enbart skapar förutsättningar att jämföra och skapa likvärdigt skydd men inte utreder förutsättningar till att skapa ett tillfredställande skydd.
- RSG vill påpeka att en brist i utredningen är att det saknas utredning kring förhållandet mellan Lag (2003:778) om skydd mot olyckor (LSO) och byggreglerna. Detta innebär att problemformuleringar och resonemang i utredningen blir begränsade, vilket också påverkat de förslag som kunnat läggas fram.
- RSG instämmer i att kravet på skriftlig redogörelse inte är effektivt och att det tas bort men anser det viktigt att man i lag och förordning fortsatt pekar ut att det finns byggnader och anläggningar med särskild risk för brand eller konsekvenser vid brand och att ägare har ett större ansvar för brandskyddet i dessa objekt samt att MSB får fortsatt föreskriftsrätt avseende objekten.
- RSG vill påpeka att det nationella målet förtydligar kommuners och statens mål men det får dock inte framstå som att det blir en förskjutning från den enskildes ansvar till att bli samhällets ansvar.
- RSG instämmer i förslaget avseende att tillsynsavgift för tillsyn inte enbart ska avse tillsynsbesöket men anser att det även borde införas en möjlighet att ta ut en avgift även för tillsyn av de verksamheter som finns enligt 2 kap. 4 § LSO.

- RSG anser även att MSB bör få i uppdrag att utreda hur nationell styrning och prioritering av resurser till kommunala räddningsinsatser ska kunna ske på ett bättre sätt. Exempelvis bör utredas om MSB bör få rätt att meddela föreskrifter för att forma ett system med räddningstjänstnoder i Sverige för att samordna resursbegäran och räddningshjälp.
- RSG instämmer i att staten inte ska författningsreglera dimensioneringen av räddningstjänsten men anser att staten borde kunna ställa tydligare krav på kommunernas grundförmåga.
- RSG instämmer delvis i att kommunernas ledningssystem samt märkning av utrustning ska författningsregleras. För att klara det ökade kravet på samverkan i större enheter behövs dock en tydligare styrning avseende utformning av ledningssystemens innehåll samt förmåga/funktionalitet. Även rollförväntningar behöver ingå i en reglering.
- RSG instämmer i att beslutet om att inleda räddningsinsats ska regleras i LSO och att beslutet enligt 10 kap 5 § LSO inte går att överklaga men motsätter sig att beslutet enbart ska kunna delegeras till den som är behörig att vara räddningsledare.
- RSG påtalar också några delar som brister i utredningen. Det handlar om personalförsörjningen i andra personalkategorier och utredningens bedömning av MSB:s utbildningar.
- RSG motsätter sig förslaget avseende ny urvalsgrund till SMO-utbildningen såsom den utformats och anser att förslaget delvis motverkar syftet.
- RSG anser att det saknas vetenskaplig evidens för utredningens bedömning att utredningens förslag leder till att färre dör eller skadas.
- RSG instämmer inte i bedömningen att utredningens förslag ger tydliga effekter för jämställdhet och mångfald.

RSG instämmer i stort i övriga förslag och bedömningar. Ytterligare kommentarer och utveckling av resonemangen följer nedan enligt den rubricering utredningen presenterat.

RSG:s yttrande

Inledning

RSG välkomnar utredningen och tycker att det är viktigt och nödvändigt att de flesta förändringar som utredningen föreslår verkligen genomförs. Med detta utgångsläge har RSG noggrant gått igenom utredningen och lämnat kommentarer och påpekanden i de flesta avsnitten. RSG tycker att det finns många bra förslag och bedömningar i utredningen men anser också att det finns vissa brister. Detta innebär inte att RSG i grunden är negativ utan i stället att det hade varit önskvärt att utredningen hade betraktat Lag (2003:778) om skydd mot olyckor (LSO) från ett ännu bredare och djupare perspektiv och sett över hela lagen kopplat till kommunal räddningstjänst. Detta är också skälet till att vi lämnar ett relativt omfattande remissvar.

Utredningens avgränsningar leder till att vissa viktiga frågor inte lyfts, såsom översyn av sotning och brandskyddskontroll samt att rättssäker myndighetsutövning vid tillsyn ingår medan rättssäkerhet vid räddningsinsats saknas. Därutöver kvarstår problem på grund av att man valt att inte utreda vissa frågor vidare såsom utbildning och personalbrist i andra personalkategorier än deltidbrandmän.

Utredningsdirektivets avgränsning, att inte avse hela LSO, leder till att vissa bedömningar och förslag blir fel eller otillräckliga då man inte sett till helheten.

Till ovanstående kommer att utredningen inte tar hänsyn till förhållandet att det finns annan lagstiftning som påverkar räddningstjänstens förutsättningar att bedriva sin verksamhet.

Utredningen är ett bra första steg i rätt riktning och RSG emotser ett fortsatt reformeringsarbete av LSO och svensk kommunal räddningstjänst.

Avsnitt 4. Styrning och förvaltningsorganisation

4.4.1 Målstyrningen bör vara kvar men det behövs mer statlig styrning

RSG instämmer i bedömningen och ser positivt på en ökad statlig styrning för att de nationella målen ska kunna omsättas i kommunal verksamhet. En ökad tydlighet från staten kan gynna kvaliteten och även effektiviteten i omsättning på kommunal nivå.

Utredningen konstaterar att de nationella målen är svåra att omsätta. Förslaget skapar endast möjlighet till jämförelser och därigenom adresseras endast ett *likvärdigt skydd*. Att bara använda målstyrning och anse sig begränsad av lokala förhållanden samt kommunens självbestämmanderätt, leder till att utredningen avgränsas till att inte omfatta vad som är ett, med beaktande av de lokala förhållandena, *tillfredsställande skydd*.

Det **RSG motsätter sig** är att utredningen enbart skapar förutsättningar att jämföra och skapa likvärdigt skydd men utreder inte vidare förutsättningar till tillfredsställande skydd.

RSG vill påpeka en brist i utredningen som påverkar såväl förebyggande som operativ räddningstjänst. Det gäller den statliga styrning som sker genom Plan och bygglag (2010:900), nedan PBL, med tillhörande förordning och föreskrifter. Genom byggreglerna reglerar staten dels förutsättningarna som räddningstjänsten har att mäta sin insatsförmåga mot dels utgör de utgångspunkten för bedömningen vid tillsyn av vad som är skäligt brandskydd enligt 2 kap 2 § LSO. Det är väsentligt att dessa två olika statliga regelverk inte går emot varandra utan att de i möjligaste mån samordnas. RSG uppfattar att det förhållande som råder idag, målstyrning i LSO och detaljreglering i PBL och Boverkets byggregler har skapat obalans och försvärat en samordning som tidigare rådde i större utsträckning då även räddningstjänsten detaljstyrdes. Det är, som ovan redan påtalats, inte önskvärt att återgå till detaljstyrning genom LSO, men att uttrycka de förutsättningar som redan gäller genom byggreglerna och som därmed påverkar kommunal räddningstjänst är viktigt.

4.4.2 Verksamheterna behöver olika mått av styrning

RSG instämmer i att det behövs olika grad av styrning och att det behövs en tydligare målformulering för den brandförebyggande verksamheten.

RSG vill påpeka följande. Räddningstjänsternas organisationsutveckling går mot större organisationer såsom räddningstjänstförbund som hanterar stora delar av ansvaret i LSO. I det förebyggande arbetet finns det en större enkelhet när räddningstjänstorganisationen endast omfattar en kommun. Utredningen diskuterar och belyser det tvärsektoriella perspektivet i den förebyggande verksamheten. Kommunernas samordning mellan byggnadsnämnden och räddningstjänstens roller i sina respektive myndighetsuppdrag enligt PBL och LSO är idag problematisk. MSB har försökt förtydliga rollerna i sin skrift "Räddningstjänstens roll i lov- och byggprocessen", 2018, men delar av problematiken kvarstår. I skriften uttrycks, enligt RSG:s uppfattning, räddningstjänstens roll på ett felaktigt sätt. Man betraktar räddningstjänsten enbart som sakkunnig i brandskydd åt byggnadsnämnden och att räddningstjänsten kan ersättas av en brandkonsult vid konflikt eller vid misstanke om otillräcklig kunskap inom brandteknik. Detta kan vara lämpligt gällande delar av brandteknisk projektering men blir bristande i fråga om att omhänderta perspektiv kring räddningstjänstens förutsättningar eller förväntningar vid räddningsinsats. Det som saknas i MSB:s beskrivning, är att räddningstjänsten är en del av kommunen och måste kunna säkerställa sitt uppdrag. Räddningstjänstens behov av förmåga till insats kan påverkas avsevärt vid avsteg i det byggnadstekniska brandskyddet i byggnader. Att förändra räddningstjänstens förmåga är ett beslut som varken en tjänsteman hos byggnadsnämnden eller en brandkonsult får fatta. Det blir ännu svårare att säkerställa att det tvärsektoriella arbetet på kommunal nivå inte blir än mer lidande när större autonoma räddningstjänstorganisationer skapas. Om staten önskar större räddningstjänstorganisationer så behövs ett ökat stöd till kommunerna i det tvärsektoriella arbetet, då detta löper stor risk att försvåras ytterligare.

Härtill kommer att RSG anser, att så länge förhållandet mellan LSO och byggreglerna inte är samordnat, finns behov av att tydligare i lag reglera att man inte får nyttja räddningstjänstens förmåga varken som ingångsvärde eller förutsättning i hur byggnader får utformas.

4.5 Handlingsprogrammen ska bli likformiga

RSG instämmer i förslaget och ser positivt på ett bemyndigande och att det utfärdas föreskrifter kring innehåll och struktur i handlingsprogram. Det underlättar arbetet och förbättrar förutsättningarna betydligt för att handlingsprogram ska fylla sitt syfte och bli ändamålsenliga. Det skapar också bättre förutsättning för jämförelser i samband med stöd och tillsyn mellan stat och kommun.

RSG vill särskilt påpeka att det är av stor vikt att de föreskrifter som ska tillskapas blir så pass konkreta att de ger stöd och arbetsmetoder för att hantera de risker som kommunerna identifierar. De åtgärder och förmågor som ska skapas och upprätthållas måste kunna ställas mot de nationella målen. Då krävs det också stöd för att kunna bryta ner de nationella målen på ett enhetligt sätt.

Det behöver utredas vidare om det finns förutsättning att nyttja dagens nivåinställning enligt LSO vid framtagandet av föreskrifter och att därigenom säkerställa att föreslagna lag/förordningsförändringar går ihop med detta. Behovet finns såväl från

ett medborgarperspektiv som från räddningstjänstens insatsförmågeperspektiv. Det ska finnas ett likvärdigt skydd för enskilda men det ska också finnas en förmåga till insats från kommunen som stämmer överens med det som byggreglerna ställer krav på. Det vore önskvärt att skapa tydlighet i en lägsta förmåga, en lokalt särskild förmåga och en övre gräns av förväntad förmåga. LSO innefattar idag tre nivåer avseende byggnader och anläggningar; att alla byggnader ska ha ett skäligt brandskydd enligt 2:2, de högre riskobjekten, 2:3 och särskilt farliga verksamheter, 2:4. Att exempelvis förtydliga det enhetliga åtagande som förväntas av kommunernas förmåga till insats i de byggnadsobjekt som återfinns i samtliga kommuner, är ett steg att definiera en likvärdig lägsta förmåga med utgångspunkt från statens styrning i byggreglerna. Att definiera högre risk- eller samhällsviktiga objekt via föreskrifter från 2:3 är ett annat sätt att använda nivåerna för att stödja kommunerna i framtagandet av åtgärder för att uppnå målen. Idag saknas en tydlig definition av begreppet *förmåga*. Att genom föreskrifter likrikta strukturer med primärt ändamål för jämförelser av handlingsprogram får inte ske på bekostnad av, eller överskugga det tidigare nämnda behovet. I så fall blir det långsiktiga nationella skyddet förvisso mer likvärdigt, men frågan blir på vilken nivå.

4.6 Kommunerna ska själva bestämma hur handlingsprogrammen ska antas

RSG instämmer i förslaget och ställer sig positiv till att LSO inte ska styra beslutande av handlingsprogram. Främst kan det främja att handlingsprogrammet ska spegla aktuellt läge, vilket kan påkalla förändringar utöver antagande i samband med mandatperiod. Förtydligandet kring samrådsförväntan stödjer då även en mer effektiv hantering vid beslut i samband med förändringar.

4.7 Förvaltningsorganisationen bör inte förändras

RSG instämmer i såväl problembeskrivningen som i utredningens bedömning.

5. Förebyggande verksamhet

5.3 Styrningen bör justeras

RSG instämmer delvis. RSG instämmer i att kravet på skriftlig redogörelse inte är effektivt och att det tas bort. RSG motsätter sig att utpekandet av objekt med högre risk (2:3-objekten) tas bort i LSO och Förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor, FSO och anser även att MSB:s bemyndigande ska finnas kvar.

RSG noterar att utredningen (s 122) framför att även fortsättningsvis är det ett effektivt sätt att hantera 2:3-objekten genom tillsyn. RSG tar emot, hanterar och analyserar samtliga inkomna skriftliga redogörelser. Analysen möjliggör för RSG att använda den skriftliga redogörelsen som ett underlag för var tillsyn ska göras och den är en del av RSG:s utredningsunderlag i samband med ett tillsynsärende. Nuvarande utformning av den skriftliga redogörelsen anser dock RSG behöver utvecklas för att kunna nyttjas mer effektivt.

Med hänsyn taget till att många räddningstjänstorganisationer inte alls använder den, att den inte i önskvärd omfattning tydliggjort att ansvaret för brandskyddet ligger på den enskilda, den administrativa börda den innebär och att dess nuvarande utformning skulle behöva justeras instämmer RSG med att kravet på skriftlig

redogörelse inte är effektivt. RSG instämmer därför i bedömningen av att den skriftliga redogörelsen bör tas bort.

RSG vill betona vikten av det som utredningen skriver ” När den skriftliga redogörelsen enligt vårt förslag tas bort bör vikten av att vidta åtgärder i dessa objekt på annat sätt framhållas i LSO” (s. 122) och ”...riskerna vid brand typiskt sett är större i vissa typer av objekt. Det är angeläget att tillsynen inte försummas för dessa, varför det kan finnas behov att dessa särskilt uppmärksammas i föreskrifter.” (s. 125). RSG anser att byggnader och anläggningar där det med hänsyn till risken för brand eller konsekvenserna av brand (reglerade i SRVFS 2003:10) även i fortsättningen ska vara utpekade. Detta för att ge en viss styrning åt räddningstjänsterna för var tillsynsverksamheten och andra åtgärder för att förebygga brand och skador till följd av brand ska riktas. RSG anser dock att vilka objekt som omfattas bör ses över och exempelvis kompletteras med större flerbostadshus.

Om man helt tar bort utpekandet av att det finns objekt med högre risk i lagen är risken att man tappar den indelning som idag görs i LSO i tre risknivåer avseende byggnader och anläggningar - att alla byggnader ska ha ett skäligt brandskydd enligt 2:2, de högre riskobjekten, 2:3 och särskilt farliga verksamheter, 2:4 (utredningen s 111 f.) RSG skulle gärna se en omformulering av 2 kap 3 § LSO och 2 kap 1 § FSO där man behåller formuleringen att det finns objekt med en särskild risk för brand eller konsekvenser vid brand och att ägare har ett särskilt ansvar för brandskyddet (lag) och att kriterierna för de verksamheter som omfattas av kravet, samt att MSB har föreskriftsrätt att särskilt peka ut vilka dessa är (förordning). Då skulle LSO även fortsättningsvis tydliggöra den enskildes ansvar kopplat till dessa objekt. Om man tar bort nämnda bestämmelser och ersätter dem med ett nationellt mål, som talar om vad kommunen ska göra för att effektivt förebygga men inte påtalar den enskildes ansvar, riskerar man få en förskjutning av ansvaret på kommunen och inte tillräckligt tydligt i lagen påpeka den enskildes ansvar.

RSG önskar även kort kommentera utredningens övervägande angående behörighetskrav på tillsynsför rättare (s 118 f.) Utredningen anger att man vill få en förbättrad och mer likvärdig kommunal tillsyn. MSB:s huvudsakliga styrning sker genom kunskapsstyrning, se resonemanget om kunskapsstyrning i 4.1.1. Att sätta ett behörighetskrav på tillsynsför rättare kanske inte är rätt väg men det är kunskapsnivån som är viktig att belysa. För att uppnå detta är det viktigt att kvalitet och rätt kunskapsnivå säkerställs genom den tillsynsutbildning som ges av MSB. RSG anser att den utbildning som idag tillhandahålls av MSB inte håller den nivå som behövs för att genom kunskapsstyrning säkerställa en likvärdig kommunal tillsyn med tillräckligt god kvalitet, se vidare kommentarerna under kap 9.2.

5.4 Ett nytt nationellt mål ska införas

RSG instämmer i förslaget om nytt nationellt mål och att ett nytt mål förtydligar att räddningstjänst och förebyggande verksamhet är lika viktiga, vilket är mycket betydelsefullt. Positivt är att målet tydliggör att det är de åtgärder som är effektiva som ska vidtas, det vill säga rådgivning, information eller tillsyn och inte endera. Det blir därmed också tydligare att det finns andra förebyggande åtgärder mot brand som kan komplettera tillsynsverksamheten. RSG instämmer därför i förslaget om att ett nytt nationellt mål ska införas.

RSG vill också påpeka att det nationella målet förtydligar kommuners och statens mål. Detta behöver vägas mot att det är den enskilda som har huvudansvaret att förebygga och hindra olyckor. Det får inte framstå som att det blir en förskjutning av den enskildes ansvar till att bli samhällets ansvar.

5.5 Handlingsprogrammen kan bli bättre utan förändring av LSO

RSG instämmer i bedömningen att handlingsprogrammet kan bli bättre utan förändring av LSO (se kap 4).

5.6 Förfarandet vid kommunal tillsyn ska regleras

RSG instämmer i förslaget att förfarandet vid kommunal tillsyn ska regleras och ser positivt på att MSB ska bemyndigas att utfärda föreskrifter. RSG tycker det är viktigt att räddningstjänsterna själva utifrån den lokala riskbilden ska kunna bestämma vilka åtgärder i den brandförebyggande verksamheten som prioriteras. RSG ser också ett behov av att de byggnader och anläggningar där det med hänsyn till risken för brand eller konsekvenserna av brand är stora uppmärksammas särskilt i föreskrifterna (se pkt 5.3).

RSG vill påpeka att en svaghet i utredningen är att det saknas utredning kring förhållandet mellan LSO och byggreglerna. Kravet på skäligt brandskydd i LSO måste vara synkroniserat med de krav som ställs på byggnader enligt byggreglerna och vice versa. Ytterligare ett problem i sammanhanget är att byggreglerna innehåller många detaljerade föreskrifter medan LSO inte definierar vad som är skäligt brandskydd. MSB har ingen föreskriftsrätt avseende skäligt brandskydd.

5.7 Tillsynsavgifter

RSG instämmer i förslaget avseende att tillsynsavgift för tillsyn inte enbart ska avse tillsynsbesöket och ser det som positivt med en ändring som medför att tillsynsmyndigheten får ta betalt för hela tillsynsärendet.

RSG anser dock att det även borde införas en möjlighet att ta ut en avgift även för tillsyn av de verksamheter som finns enligt 2 kap. 4 § LSO. De är utpekade i lagstiftningen som farliga, de är oftast väldigt stora komplexa verksamheter och ett tillsynsärende av den typ ställer höga krav på såväl tillsynsmyndighet som verksamhet. Även andra verksamheter som inte omfattas av 2 kap. 4 § LSO omfattas av annan tillsyn enligt annan lagstiftning. Det är rimligt att företag med högriskverksamheter även bär kostnader för den tillsyn som samhället behöver utföra. De som hanterar 2:4-objekt hanterar större risker än fastighetsägare och verksamhetsutövare normalt sett gör och verksamheterna har potential att ge upphov till situationer som får svåra konsekvenser för kommuninvånarna. Det är också fråga om nationellt viktiga verksamheter och infrastrukturella objekt. Det borde inte vara oskäligt att de får bära en högre kostnad än idag, jfr även resonemanget att den som smutsar ner ska betala vid miljötillsyn (Polluter Pays Principle).

6. Räddningstjänstverksamhet

6.4 Räddningsinsatserna kan utvecklas

Det finns i utredningen flera resonemang kring hur samverkan ska förbättras för att leda till effektivare räddningsinsatser. En viktig förutsättning för god samverkan är att de olika blåljusaktörerna kan dela såväl information som lägesbilder med varandra, både i det akuta inledande skedet och under insatsens gång. 112-utredningen lämnade förslag på hur detta skulle kunna utvecklas. Det är viktigt att det sker förändringar som leder till bättre förutsättningar för informationsdelning mellan samhällets hjälpaktörer och inom krishanteringssystemet för att de bedömningar och förslag som denna utredning för fram ska kunna få bästa möjliga effekt.

6.4.1 Räddningsinsatserna kan förbättras på olika sätt

RSG instämmer i bedömningen.

RSG anser även att MSB bör få i uppdrag att utreda hur nationell styrning och prioritering av resurser till kommunala räddningsinsatser ska fungera. Sommaren 2018 har påvisat behovet och kan utgöra typhändelse för en sådan problemdiskussion. Exempelvis bör utredas om MSB bör få rätt att meddela föreskrifter för att forma ett system med räddningstjänstnoder i Sverige för att samordna resursbegäran och räddningshjälp. Även MSB:s roll, som i förhållande till regeringens geografiska samordningsansvar på nationell nivå bör utredas och förtydligas, med hänsyn till behovet av nationell samordning av räddningsresurser, ledningsstöd och flygburna resurser.

6.4.2 Ingen författningsreglering av dimensionering av räddningstjänsten

RSG delar bedömningen att en detaljstyrning av kommunernas dimensionering inte är önskvärd och välkomnar annan form av styrning som inte är bindande för kommunerna.

RSG anser dock att staten borde kunna ställa tydligare krav på kommunernas grundförmåga för att kunna genomföra räddningsinsatser där åtaganden i landets kommuner är likvärdiga. Exempelvis bör en grundläggande förmåga för brand i byggnad kunna ställas genom att precisera de förväntade åtgärderna/åtaganden som uppkommer när enskildas förmåga utifrån byggreglerna inte räcker till och då kommunen ska gripa in genom att räddningsinsats ska inledas. Till skillnad från andra insatsförmågor så finns det ett regelverk (PBL, PBF och BBR) som definierar förhållandet mellan enskildas och samhällets förväntade förmåga.

RSG anser vidare att kommunen inte bör få ha helt fria händer kopplat mot nationella riksintressen som berör exempelvis järnvägar, vägar, flygplatser, hamnar, farleder och kommunikationer. Här bör staten kunna ställa tydliga förväntningar på kommunernas förmåga att genomföra räddningsinsatser.

6.4.3 Resurssamverkan i det inledande skedet

RSG instämmer i bedömningen.

6.4.4 Resurser och ledning vid omfattande räddningsinsatser

RSG instämmer i bedömningen att kommunens organisation för räddningstjänst behöver kunna anpassas till utökat ledningsbehov vid omfattande insatser. Dock kan det vara av vikt att fokusera på att det vid nyttjande av externa resurser över systemgränser ofta handlar om organisation av stora och komplexa räddningsinsatser och att dessa sker vid omfattande systemanpassningar mot den vardagliga organisationen och emot typfall med särskilda ledningsbehov. Innan ett nationellt ledningssystem för samhällets samlade resurser finns på plats bör viss hänsyn tas till i vilken takt en sådan styrning ska ske. En reglering av utformning av kommunala system för ledning av insats kan inte ha som enda utgångspunkt att det ska vara lätt identifierbart för externa resurser. Utgångspunkten måste istället vara att systemet ska bidra till att skapa effektivare hjälp för de drabbade genom en flexibel och anpassningsbar struktur.

6.4.5 Samverkan med andra aktörer som har samtidigt uppdrag

RSG instämmer i bedömningen att en effektivare samverkan behövs.

RSG förstår att det finns en avgränsning i utredningens uppdrag att enbart titta på kommunal räddningstjänst. Trots detta vill vi ändå påtala vikten av att samverkansstrukturer och förväntningar måste lyftas fram gemensamt med de andra aktörerna. En erfarenhet är att kommunal räddningstjänst har tydligast kultur att på lägre tröskel växla upp ledningskapaciteten så att förutsättningar för samverkan skapas både i anslutning till skadeområdet och i övergripande ledning på systemnivå. Att enbart fokusera på kommunal räddningstjänsts enhetlighet kan ge små marginal-effekter i verkligheten.

I utredningen anges att samverkan skulle underlättas av att övriga aktörer vet vad de har att förvänta sig av en kommunal räddningstjänstorganisation och har kännedom om vilka funktioner som ansvarar för de kommunala räddningstjänsternas samverkan på olika nivåer. RSG instämmer till fullo i detta men vill gentemot stora och komplexa räddningsinsatser poängtera att det då kan ske systemanpassningar där tillfälliga nivåer och roller skapas för att skapa hanterbarhet i omfånget i ledning för individer. Jämför till exempel vardagen med de utökade ledningsorganisationer som nyttjats vid större skogsbränder som Västmanland 2014 eller Ljusdal 2018. Även vid mindre extrema exempel kan förskjutningar i rollerna ske, som när en ordinarie räddningschef går in och leder på en övergripande nivå och kan nyttja räddningschef i beredskap antingen inom systemledning eller förskjuta rollen mot insatsledning.

6.5 Kommunerna ska redovisa sin förmåga i räddningstjänstverksamheten

RSG instämmer i förslaget. För att redovisningen ska bli meningsfull och möjliggöra jämförelser av förmåga är det av stor vikt att staten vägleder hur begreppet förmåga ska tolkas och användas för att skapa systematik i redovisningarna. När staten definierade förmåga under 60-talet (*Statens brandinspektions meddelanden 1963:3 och 1965:7*) var dimensionering och antal på vaktstyrkan samt insatstid till olika objekt i fokus för definition av förmåga. Det är även denna förmåga som skrivits in i byggreglerna och som lever kvar där än idag.

Om förmågan ska kunna redovisas och jämföras tydligt på ett annat sätt än det historiska måste begreppet förtydligas. Förmågebegreppet innefattar idag än fler aspekter, utöver klassiska delar såsom *bemannning* och *utrustningars kapacitet* finns

också bl.a. komponenterna *tidsaspekter* och *kunskap och kompetens* och det bör finnas ett enhetligt sätt hur staten vill få detta redovisat för att täcka behovet utan att skapa för stor komplexitet.

6.6 Krav på rökdykning ska utredas

RSG instämmer i att kravet på rökdykning ska utredas.

6.7 Kommunernas ledningssystem samt märkning av utrustning ska författningsregleras

RSG instämmer delvis. Så länge det kommunala självstyret ger rätt att bestämma vilken förmåga till ledning kommunerna ska ha, kommer innehållet i rollförväntningar på olika ledningsroller se olika ut i olika kommuner. För att klara det ökade kravet på samverkan i större enheter behövs en tydligare styrning avseende utformning av ledningssystemens innehåll samt förmåga och funktionalitet. Även övergripande rollförväntningar avseende förmåga och funktionalitet behöver ingå om författningsreglering ska ske av funktioner och befattningar i sådana system. Det är dock av vikt att kommunens behov av att utforma sin räddningstjänst efter de lokala förhållandena ändå kan samexistera med sådan reglering. RSG delar inte utredningens mening att det enbart är utmärkningen som förhindrar effektiv samverkan och ledning. Kunskap om och förmåga hos andra samverkande organisationer än kommunal räddningstjänst att i tidigt skede identifiera och inneha en förmåga att skala upp sin egen ledningsorganisation i förhållande till situationens krav, spelar enligt vår mening en minst lika stor roll i sammanhanget.

RSG:s erfarenhet är att det största problemet inte är att lokalisera vem man ska samverka med (det brukar lösa sig), problemet är istället alltför ofta att organisationerna inte gemensamt tillräckligt tidigt växlar upp ledningskapaciteten så att förutsättningar för samverkan skapas.

6.8 Räddningschefens och räddningsledarens roller och befogenheter förtydligas

RSG instämmer i att roller och befogenheter förtydligas och att ett flexiblere system än det som finns idag bör införas. Det är också bra att alla befogenheter i utgångsläget tillkommer räddningschefen för att sedan kunna delegeras samt även vidaredelegeras till andra och att beslutet inte måste vara skriftligt i stunden men att det ska dokumenteras skriftligen. Det är bra att utredningen betonar att måste finnas tydliga rutiner och en delegationsordning för hur systemet är tänkt att fungera i varje organisation.

6.8.3 Ett nytt begrepp: räddningsledning

RSG anser införandet av begreppet räddningsledning och konstruktionen i sig är bra men vill uppmärksamma följande.

Formuleringen i 3 kap 16 a § är i sig tydlig. För att man på ett korrekt sätt ska kunna förstå innebörden av exempelvis 3 kap 8 a § måste man dock ha klart för sig innebörden av 16 a §. Inför utarbetandet av remissvaret har RSG fört samtal med andra räddningstjänster i regionen och då blivit uppmärksammad på att flera andra räddningstjänster tolkat utredningen som att man avser att införa kollektivt beslutsfattande. För att förstå hur beslutsfattande genom räddningsledningen ska gå

till måste man ta del av flera bestämmelser i LSO parallellt. Även om formuleringen i 16 a § i sig är tydlig (att räddningschefen ska fatta de beslut som ankommer på räddningsledningen och att hen får delegera beslutanderätten vidare) finns det risk att regleringen av räddningsledningens rätt att fatta beslut, såsom det formulerats i exempelvis 3 kap 8 a § ändå blir otydlig om man inte läser bestämmelsen tillsammans med 3 kap 16 a §. Gör man inte så kan man missledas att tro att räddningsledningen som kollektiv kan få fatta beslut. Själva ordet räddningsledning leder tanken mot att fråga är om ett kollektiv. En omformulering av "Räddningsledningen ska besluta" skulle kunna undanröja detta eventuella missförstånd, exempelvis genom att man uttrycker att "Den som har mandat att fatta beslut på räddningsledningens vägnar ska besluta..." Mot ett sådant förtydligande ska givetvis vägas att man tynger bestämmelserna med fler ord. Man behöver emellertid ha i minnet att det som för en jurist kan tyckas självklart kanske inte är lika tydligt för den med annan utbildningsbakgrund eller erfarenhet.

6.8.4 Beslut om inledande av räddningsinsats

RSG instämmer delvis. RSG instämmer i att beslutet om att inleda räddningsinsats ska regleras i LSO och att beslutet enligt 10 kap 5 § inte går att överklaga. **RSG motsätter sig** att det kommunala självstyret inskränks på sätt som föreslås så att beslutet enbart ska kunna delegeras till den som är behörig att vara räddningsledare.

Vad avser utredningens avsnitt 6.8.4 vill RSG framföra följande. Förslaget innebär att beslutet att inleda eller inte inleda en räddningsinsats ska regleras i LSO och omfattas av räddningschefens begränsade delegeringsrätt, att enbart kunna delegera till den som är behörig att vara räddningsledare. Detta kommer sannolikt att skapa problem om man ska tillämpa reglerna på ett korrekt sätt i det inledande skedet av ett räddningsinsatsärende.

RSG instämmer i att det i praktiken blir viktigast vem som har behörighet när det gäller att besluta om att inte inleda räddningsinsats och att det är viktigt att sådana beslut fattas av någon med tillräcklig kompetens (s 166 st 2), men det går inte att bortse från behovet att, i rätt tid, ha tillgång till en behörig beslutsfattare även för att kunna inleda en räddningsinsats. RSG anser att den analys som görs på s 166 st 3 innehåller några brister. Avgörande för bedömningen av frågan är när i tiden beslutet om att inleda eller att inte inleda räddningsinsats behöver fattas. RSG uppfattar att formuleringen "inleda räddningsinsats" innebär att beslutet omfattar ett ställningstagande om att åtgärder vidtas som innebär att myndigheten på något sätt skickar (eller inte skickar) resurser mot den händelse som inträffat utan att det är givet att en räddningsinsats faktiskt kommer att genomföras. RSG instämmer i att det inte är samma sak att inleda räddningstjänst som att larma ut räddningsresurser, i det att det inte alltid är en hjälpinsats enligt LSO, det kan exempelvis avse IVPA eller att det kan vara fråga om ett rent verkställighetsbeslut. I det stora flertalet fall är det ändå på grund av LSO som resurser skickas mot en händelse och det är detta som utredningen borde utgå från i sin analys och i sina slutsatser. De olika exempel som förs fram (s 166 st 3) avser dock enbart situationer då behov av beslut från någon som är behörig att vara räddningsledare inte föreligger (ren verkställighet, utlarmning av IVPA osv). Utredningen belyser inte det behov av beslutsfattande som ska tillgodose när beslut måste fattas i ett tidigt skede och det inte är fråga om ett rent verkställighetsbeslut. Det som delegationsmöjligheten måste tillgodose är således när det faktiskt är fråga om ett beslut om att inleda eller inte inleda

räddningstjänst och att behovet föreligger i det inledande skedet, vid start av ett räddningsinsatsärende. Det kan exempelvis vara när den information som inkommer till räddningstjänsten (ofta via 112-samtal till SOS Alarm) i någon mån är osäker och ett räddningstjänstärende startas och räddningsinsats behöver inledas genom att resurser larmas ut för att närmare undersöka om kriterierna enligt 1 kap 2 § LSO är uppfyllda. Det gäller också i alla de fall när beslutet att inleda räddningsinsats inte enbart är ett rent verkställighetsbeslut, dvs innebär ren verkställighet enligt en på förhand beslutad manual.

För RSG:s del sker delegationen idag genom ordinarie kommunal delegation till ledningsoperatörer anställda vid RSG:s ledningscentral. Dessa är idag normalt sett inte behöriga att vara räddningsledare och behöver enligt RSG:s uppfattning inte heller vara det, även om det alltid behöver finnas någon tillgänglig för ledningscentralen med sådan behörighet. För tredje man är det oerhört viktigt att det inte blir fördröjningar av räddningsinsatsen i det inledande skedet beroende på att någon annan person, som är behörig att fatta beslut, måste kallas in för att beslutet ska kunna fattas. Det som utredningen föreslår måste få en rättssäker tillämpning och fungera i praktiken. Ingenstans i utredningen riktas kritik mot kvaliteten i de beslut som räddningstjänsterna idag fattar om att inleda räddningsinsats. Behov av räddningsledarkompetens uppstår först när en räddningsledare är utsedd att verka i det specifika ärendet, till skillnad från beslutet att inleda räddningsinsats. RSG anser också att det är lämpligt, såsom föreslås, att beslutet om att inleda räddningsinsats ligger inom räddningschefens ansvarsområde, varför det är logiskt att inte tillämpa ordinarie kommunal delegation. Härtill är det viktigt att den som fattar beslutet att inleda eller inte inleda räddningsinsats har rätt kompetens. Det är dock väsentligt att räddningstjänsterna ges möjlighet att ha tillgång till personal som kan fatta dessa beslut utan att de behöver ha hela räddningsledarens kompetens, då dessa beslutsfattare i praktiken inte verkar som räddningsledare. Ett problem i sammanhanget är att utbildningen Räddningsledare A visserligen inte är irrelevant men den riktar sig inte särskilt mycket på att kompetensutveckla de som ska arbeta i ledningscentraler. Utbildning från MSB som exempelvis handlar om hur man värderar inkommande samtal, vilka formella krav som ställs, skillnader i beslut att inleda eller inte inleda LSO-uppdrag respektive avtalade uppdrag av annan art saknas helt idag.

Det finns olika sätt att lösa problemet. Ett sätt skulle vara att medge att räddningschefen kan delegera just denna beslutanderätt till en vidare krets. Enligt den delegationsrätt som gäller idag är det upp till myndigheten att avgöra vilken kompetens som krävs för att få beslutanderätt. RSG motsätter sig att det kommunala självstyret inskränks på sätt som föreslås. Om det finns behov av att säkerställa viss kompetens för det inledande beslutet är ett annat alternativ att använda kunskapsstyrning och enbart möjliggöra delegation till någon som fått behörighet genom att ha genomgått en för uppgiften särskild utbildning, som godkänts eller genomförts av MSB.

7. Kommunal samverkan

7.3 Det behövs resursstarkare samverkansstrukturer

RSG instämmer i bedömningen att det behövs resursstarkare samverkansstrukturer. Inom ramen för samverkansbegreppet behöver hänsyn tas till

såväl den mindre organisationens behov av att ingå i en större samverkansstruktur som den störres möjlighet att kunna begränsa sin storlek. Det finns risk att det kan finnas såväl organisatoriska som ekonomiska tröskeeffekter, när räddningstjänster med behov av omfattande samverkan med andra räddningstjänster tvingas in i större system som varken är redo för eller gynnas av att ta emot dem.

7.4 Kommunerna ska ständigt upprätthålla övergripande ledning av räddningstjänsten

RSG instämmer i förslaget. RSG tycker dock att det är olyckligt att utredningen uttrycker hur den övergripande ledningen bör organiseras genom det att utredningen (s 180) uttalar att det kan "falla sig naturligt att ingående räddningschefer eller andra högre befäl turas om att upprätthålla den högsta gemensamma befattning i den gemensamma ledningen, som kan motsvara det som i dag ofta benämns räddningschef i beredskap." Det bör vara inom ramen för det kommunala självstyret och även i statens intresse, att bemanning i den övergripande ledningen görs på så sakliga grunder som möjligt, utifrån hur man ser på behovet. Rimligen bör utgångspunkten tas i att, på bästa möjliga sätt, skapa förutsättningar för att ledningsorganisationen ska få bästa möjliga förmåga, att omsätta de ingående räddningsresursernas förmåga till effekt mot hjälpbehoven.

7.5 Regleringen om avtalssamverkan tas bort

RSG instämmer i förslaget.

8. Personal

8.2.4 Ett undantag från kravet på kommunal anställning ska införas

RSG instämmer i förslaget. RSG vill **understryka** vikten av förutsättningen att det tydligt anges att det är ett komplement och inte en ersättning för ordinarie personal. Syftet ska vara att effektivisera insatsen och inte att ersätta kommunens förmåga.

8.2.5 Räddningsledaren ska vara kommunalt anställd

RSG instämmer i förslaget. RSG vill lägga till följande **kommentar** gällande delegation av beslut avseende myndighetsutövning i LSO. Av 12 kap 4 § Regeringsformen framgår att förvaltningsuppgifter som innefattar myndighetsutövning som huvudregel ska utföras av förvaltningsmyndighet. LSO medger endast att myndighetsutövning delegeras till någon som inte är kommunalt anställd när det gäller beslut om föreläggande eller förbud med avseende på tillsyn genom brandskyddskontroll, 3 kap 6 § 2 st LSO. RSG:s uppfattning är att beslut som innebär myndighetsutövning av rättssäkerhetsskäl ska följa regeringsformens huvudregel. Att räddningsledaren ska vara kommunalt anställd framgår av såväl lag som grundlag redan idag, RSG anser att beslut avseende brandskyddskontroll behöver utredas.

8.2.6 Ett nytt behörighetskrav behövs för räddningschefen

RSG instämmer i förslaget till ny utredning.

8.3.3 Det är kommunernas ansvar men MSB ska få i uppdrag att ge fortsatt stöd. (Jämställdhet och mångfald)

RSG instämmer i bedömningen och i förslaget. RSG vill särskilt framhålla att de särskilda utmaningar som många räddningstjänster står inför, beroende på den stora underrepresentationen av kvinnor och personer med utomnordisk bakgrund, kräver särskilda kunskaper och åtgärder för att säkerställa en snabbare utveckling på detta område. MSB bör därför fortsatt ha en viktig roll som pådrivare, inspiratör, kunskapare och samordnare inom mångfaldsområdet.

8.4.5 Kommunerna som helhet bör ta ansvar (för personalförsörjningen)

RSG instämmer i bedömningen. En fördjupad analys ihop med representanter för kommunerna skulle kunna skapa ett gemensamt nationellt underlag som kommunerna kan använda för att underlätta rekrytering av deltidsanställd personal hos räddningstjänsterna.

8.4.6 MSB ska lämna mer stöd till kommunerna (Personalförsörjning av deltidsbrandmän)

RSG instämmer i förslaget. MSB har en central roll som samordnare, kunskapsbank och inspiratör för att på samma sätt som när det gäller jämställdhet och mångfald stötta kommunerna och därmed räddningstjänsterna i denna fråga. MSB bör ihop med SKL utarbeta ett material som kan användas lokalt för att underlätta personalförsörjningen.

8.4.7 Ett undantag för deltidsbrandmän ska införas i arbetslöshetsförsäkringen

RSG instämmer i förslaget. RSG bedömer att förslaget skulle ha god påverkan på personalförsörjningen och kunna ta bort en effekt som upplevs som orättvis.

8.4.8 Det bör inte införas nya regler för huvudarbetsgivaren

RSG instämmer i bedömningen.

8.5 Personalförsörjningen i andra personalkategorier

RSG vill påtala en brist i utredningen avseende personalförsörjning. En förutsättning för en fungerande och likvärdig förebyggande verksamhet i landet är tillgången till kompetens och personal. Utredningen undantar sig rekryteringsproblemet av brandingenjörer med hänvisning till tidsbrist. RSG har under många år haft problem att rekrytera brandingenjörer och även brandinspektörer. Utredningen har identifierat problemet och problemställningen bör utredas vidare.

9. Utbildning

9.2 Allmänna iakttagelser

RSG vill påtala en brist i utredningen. Utredaren uttrycker att MSB:s utbildningar generellt håller god kvalitet (s 243 st 4) och att någon avgörande kritik inte lagts fram. RSG har under flera år noterat att de utbildningar som MSB anordnar brister i avgörande delar i förvaltningskunskap, såsom kravet på förvaltningsmyndigheter enligt förvaltningslagen samt byggreglernas förhållande till LSO och det kommunala

självstyret. Brister avseende dessa delar anser RSG ligger till grund för den rättsosäkerhet som utredningen vill åtgärda.

RSG finner det anmärkningsvärt att inte kommunernas kompetensgrundande förutsättningar utreds, när utredningen tydligt konstaterar att det finns både brister och skillnader i tillsynen mellan kommunerna. Det är MSB:s utbildningar som lägger grunden för kommunernas tillsynskompetens och dessa är enligt utredningen inte föremål för översyn. MSB utreder däremot att införa tillsynsutbildning i SMO-utbildningarna. Då är det av än viktigare anledning att utbildningens innehåll, utbildningsmetodik, nivå och examinationsformer utreds.

Samma brist avseende förvaltningslagens påverkan på ärendehantering vid kommunal tillsyn, finns också beträffande räddningstjänsternas operativa verksamhet. RSG ser inte att MSB har påbörjat något aktivt rättsäkerhetsarbete kring denna fråga än. Utifrån denna aspekt behöver även MSB:s övriga utbildningar ses över.

9.3 En ny urvalsgrund till SMO utbildningen ska införas

RSG motsätter sig förslaget såsom det utformats. RSG anser att förslaget snarare motverkar syftet.

En komplettering av urvalsgrunderna, utöver de kriterier som finns idag, är som utgångspunkt positivt och kan tänkas berika utbildningen och vidare även tillgodose kommunens kompetensbehov. Om kompletteringen begränsas till att endast avse högskoleutbildning, såsom föreslås, är det tveksamt om det leder till ökade möjligheter att täcka räddningstjänsternas kompetensbehov. Om personer (kvinnor) med högre utbildning såsom lärarutbildning eller högre omvårdnadsutbildning skulle söka SMO utbildningen i sådan omfattning att det skulle leda till ökad jämställdhet är heller inte säkert.

Det är inte troligt att ett en ny urvalsgrund, såsom den utformats, skulle påverka jämställdheten på SMO-utbildningen i någon nämnvärd grad. Kvinnor har redan idag i regel högre betyg än män, de har redan ett försteg när det gäller betygsintagning och högskoleprov.

Det skulle troligen heller inte bidra till ökad mångfald, dvs. det är inte sannolikt att fler personer med utomnordisk bakgrund skulle komma att söka till SMO, eftersom den gruppen inte är överrepresenterad bland de med högre utbildning, snarare underrepresenterad. Det skulle i så fall försvåra för den gruppen.

RSG:s bedömning är att arbetslivserfarenhet bör väga tyngre vid antagning till SMO utbildningen, än det gör idag. Idag anses betyg från gymnasiet vara för utslagsgivande vid antagning till SMO. Om det nu läggs till ett nytt kriterium "erfarenhet från annan utbildning" avseende högskoleutbildning, bedömer RSG att det skapas en risk för att personer med endast gymnasieutbildning och med arbetslivserfarenhet i större utsträckning konkurreras ut.

9.4 Finansieringen av utbildning bör ses över

RSG instämmer i bedömningen.

9.5 Utbildning till räddningschef och räddningsledare ska utredas

RSG instämmer i förslaget. Rätt kompetens hos de individer som ska verka som räddningschef alternativt räddningsledare är av stor vikt för att säkerställa avsedd effekt i kommunens grunduppdrag för räddningstjänstverksamheten. RSG vill dock understryka att, om MSB ska tillhandahålla även vidareutbildningar för räddningsledare, är det ännu viktigare att tillräcklig omfattning av utbildning levereras så att inte inlåsningseffekter skapas som medför att kommunerna inte kan upprätthålla ett tillräckligt stort antal behöriga räddningsledare.

10. Statens tillsyn och stöd

10.2.3 Statens tillsyn av kommunerna ska utföras av MSB

RSG instämmer i förslaget.

10.2.4 MSB:s ansvar för tillsyn och stöd förtydligas

RSG instämmer i förslaget och anser det positivt att en aktör (MSB) arbetar på nationell nivå med råd och information samt statens tillsyn över kommunerna. RSG har förhoppningar om att detta även underlättar för räddningstjänsterna att arbeta med likvärdigt skydd och skäligt brandskydd. En viktig förutsättning för att en sådan förändring ska ge avsedd effekt är att MSB skapar förutsättningar genom kännedom om lokala förhållanden.

10.2.5 Nya ingripandemöjligheter införs

RSG instämmer i förslaget.

10.2.6 Tydliggörande av förfarandebefogenheter

RSG instämmer i förslaget.

10.3 Statligt övertagande av kommunal räddningstjänst förändras

RSG instämmer i förslaget med följande tillägg. RSG vill i enlighet med utredningen peka på bedömningen att det alltså bör vara räddningstjänsten (enligt 1 kap 2 § LSO) i dess helhet som övertas. För att ett övertagande av räddningstjänstverksamheten ska fungera som avsett med prioritering av resurser av den övertagande myndigheten bör räddningstjänstverksamheten övertas för alla kommuner som har en sådan nära gemensam operativ samverkan att det kan sägas ha ett gemensamt ledningssystem. RSG instämmer i att förutsättningarna för övertagandet bör regleras i lag. Vad det är som staten tar över behöver förtydligas. Av utredningen går inte att utläsa om övertagandet även omfattar exempelvis ett övertagande av arbetsmiljöansvaret, ekonomiska resurser och prioriteringar, facklig samverkan, teknisk service och materiel.

Vidare bör det förtydligas att MSB vid ett övertagande, utöver resurser och befintliga strukturer i det system som tas över, även i dessa särskilda fall bör ha befogenheter

att nyttja länsstyrelsens personella resurser och/eller kunna ge särskilda uppdrag till berörd(a) länsstyrelse(r) utan att regeringen ska ta beslut.

10.4 Om det behövs ska MSB bestämma vilken kommun som ska leda räddningsinsats

RSG instämmer i förslaget att det bör vara beslutsfattare kopplat till övergripande ledning i de två operativa system som är berörda som i första hand ska komma överens innan staten kliver in. **RSG vill påtala** att användningen av begreppet räddningsledningen i detta sammanhang kan vara lite otydligt då det inte bör delegeras ner i räddningsledningen på ett sådant sätt att det läggs på olika nivåer i de två system som ska komma överens.

10.5 Länsstyrelsen bör ha kvar övriga uppgifter enligt LSO

RSG instämmer i bedömningen med undantag för frågan om att besluta vilka anläggningar som ska omfattas av skyldigheterna enligt 2 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor. RSG anser att det bör införas en skyldighet att i samtliga fall aktivt pröva behovet. Dagens mekaniska reglering som automatiskt klassar vissa typer av verksamheter bör tas bort. Kvaliteten i klassningarna bör lyftas utöver räddningstjänsternas egen bedömning och MSB bör få i uppgift att sätta en modell för klassificeringsarbetet.

10.6.2 MSB:s uppdrag ska förtydligas (*Statliga förstärkningsresurser*)

RSG instämmer i förslaget. De nationella förstärkningsresurserna är viktiga och förtydligande om hur de ska styras och nyttjas behövs. RSG vill också påtala vikten av att avtalskonstruktioner ses över och att staten på allvar uppmärksammar de utbildnings- och övningsbehov förstärkningsresurserna medför och säkerställer att avsedd förmåga uppnås.

10.7 MSB ska sammanställa olycksundersökningar

RSG instämmer i förslaget. Lärandet från händelser och räddningsinsatser bör öka och RSG anser att systemet med olycksundersökningar och statistik bör utredas för att ses över från grunden.

11. Konsekvenser

11.3 Skyddet mot olyckor

RSG anser att det saknas vetenskaplig evidens för utredningens bedömning att utredningens förslag leder till att färre dör eller skadas. Det lär krävas andra åtgärder i samhället för att uppnå sådana mål. Om förslagen leder till att färre dör och skadas är potentialen för de samhällsekonomiska vinsterna betydande.

11.4.1. Kommunerna (*Ekonomiska konsekvenser i det offentliga*)

RSG har inte utrett frågan och kan inte ta ställning till utredningens bedömning.

11.10 Jämställdhet och integration

RSG instämmer inte i bedömningen att utredningens förslag ger tydliga effekter för jämställdhet och mångfald eller på något annat sätt förser kommunerna med åtgärder som öppnar upp och skapar möjligheter som ger positiva effekter på jämställdhet och mångfald, se avsnitt 9.3.

Räddningstjänstförbundet Storgöteborg

2018-10-31

Lars Klevenparr
Förbundsdirektör

Ärendet har beretts och föredragits av:

Marie Caldenby
Förbundsjurist

Vid beredningen av ärendet har även följande tjänstepersoner medverkat:

Kenny Thuresson, *Brandingenjör*
Per Nyqvist, *tf Operativ chef*
Anders Ekberg, *Räddningschef*